

ஓம்

ஒ.பு.கே.ஏ.ஏ.

(கல்வி அனுபந்தம்)

“கற்பனவு கற்றுக் கற்றால் கொழுக”

புத்தகம் 2

சுன்னுக்ம்: வெகுதானியூஷ் ஐப்பகிரீஸ் அ. (13-11-38)

இல. 5

தேசியக்கல்வி

இருதேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அங்காட்டின் கல்விமுறையே அடிப்படையான காரணமாகும். கல்வி முறையானது தேசத்தின் நாசிகிம், சரித்திரம், சமயம் முதலியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு, நாட்டு அளவிலார்கள் தமது வாழ்க்கையைச் செலவனே நடாத்துவதற்குப் பேருத்தியருக்கவேண்டும். நமது நாட்டில் வழக்கும் கல்வி முறையானது, நம்மார்களிடத் துள்ள பெருமைகளை யெல்லாம் இருக்கச் செய்து, ஏற்காக நிக் கூடப்பட்டு அடிமைகளாக விருக்கச் செய்யும் தன்மையைப்படையது. பல்லாண்டுகளாக ஆக்கிலேயருக்கு அடிமையளிகை இருந்தாரனாதால், நாம் நமது நாட்டுக்கேற்ற கல்விமுறையை அறியாது முடிப்படுகின்றோம். உலகத்திலுள்ள பாலைகளைப் பேசவேர் யாவரும், தத்தம் பாலைகளை முன்னேற்றமையக் கூடிய வழியைகளைத் தேடுகின்றனர். இங்கிலாந்தின் ஓர் பகுதியையொல்லை நாட்டினர், ஆங்கிலத்தைப் பெரிதாக மதியாது தமது உலேல்ஸ் பாலையையே விருத்தி செப்கின்றனர். தமிழ் நாட்டிலுள்ள பிறசாதியாரும் தத்தம் பாலைகளை விருத்தியாக்குவதிற் கவனமயிருக்கின்றனர்.

தமிழ்கள் தங்கள் சமயம், நாசிகிம், கல்வி ஆகியவியல்களைத் தங்களுக்கேற்ற முறையில் விருத்தி பண்ணுவிடில், நாளாந்தரத்தில் ஓர் உயர்த் தாதியினராயிராது அற்றுப் போவார்கள் என்பது தினனாம். பண்டைக்காலத் தமிழ் பெருமையைத்திருந்தும் தமிழர்கள் ஒருகாலத்தில் ஆரியபாலைகளில் மயங்கிபிருந்தனர் ஆங்கிலர் வர்த்தம் ஆங்கிலபாலையில் மயங்கி இருக்கின்றனர். அரசினர் ஆங்கிலக்கல்வியை சிற்பாட்டித் தமிழ்த் சக்கபாடங்களையும் கற்பிக்கலாம் என்கிணை அரசினாக, பல்வருடங்களைச் சுட்டிம் பிறப்பித்தும், தமிழிற் கற்பிக்க முயற்சைர் சிலிரும் கிடையும். அன்னுமலைச் சுவகலாகாலை ‘செனேற்’ சபையின் நட-

வடிக்கைகள் தமிழில் நடைபெறவேண்டும் என்று கொண்டுவந்த நிர்மாணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களும் தமிழர்களே. “அவசரப்படக்கூடாது செலுறையாக விருக்கவேண்டும்” என்று புத்தகது செலுறையாக சாஸ்திரியர் என்ன மொரு தமிழரே. தமிழை வளர்க்க கணவிலும் கருத்தொரு சிறிதுமில்லாத தமிழ் பலர், ஹிந்துயை வளர்ப்பதில் முயற்சிசெப்பது பாஷாபிரமானிகளைப் பட்டம் பெறகின்றனர். சமயவியூதத்தின் நான் தமிழர்கள் கிறீது சமயத்தைத் தழுவுவதுபோல் நேரத்தொகையினரும் பெருத்தொகையினரும் பெருத்தொகையினரையுத் தழுவுவதை அறியோம். தமிழர்கள் தமிழ்த்திற் பெருமைகளைக் கானும் பிறித்திலே கானும் வழக்கமுடையர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்னைச் சட்டசபைக்குத் தெரிவு செய்யப் பட்டோரிற்பெரும்பாலேர் தமிழர்ஸ்தலவே. தமிழர்கள் சாகிப்பெருமையையும் இருந்து விட்டார்கள். யாவரும் நூக்காக்கடியை விதமாய், தமிழம் சூத்திரசென்று சிகிவமிழித்துக் கூறப் பெருமைகளைப்படியினர். மானம் என்கே! மரியாதை பெண்கே! எல்லாக் கேட்டுக்கும் தகாத கல்விமுறையை காரணம்.

நமது கல்விமுறையைத்திருத்தவேண்டுமாயின், நாம் நமது பாலையில் அபிமன்னமுள்ள தலைவர்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். பாஷாபிரமானமில்லாத தலைவர்கள் பாலையிருத்தியை எவ்வாறு செய்யமுடியும்? நமது தலைவர்கள் தமிழில் பேசும் ஆற்றலுமில்லாதவர்களாயிருக்கின்றனர்.

தேசியக்கல்வி முறையாக வளர்ந்து வர, நீடு பிறாக்கிமரையினிறும் விடுதலையடையும். நியாயத்துறைர்கள் எவ்வளவு மாறுகூருத்தபோதிலும், நீதிஸ்தலங்களில் சுதேசபாலைகளில் நடவடிக்கைகள் நடாத்தப்படவேண்டும். வித்தியாசாலைகளில் ஆங்கிலம் தனித்தன்மைப்படக்கூரும் கேதேச பாலையில் கற்பிக்கப்படவேண்டும். நகரசங்கம் முதலிய, ஜனப்பிரதிநிதிகள் (தொடர்ச்சி 40-ம் பக்கம் பார்க்க)

கற்பினையாப் பாடுகின்றேன் கண்ணீரும் கம்பணியுள், சிகந்தபநத்துங் காணேன்ன் சொல்வேன் பராபரம்.

கணக்குத்திட

ஞானம்பாள்

—*—

[மயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய
பிரதாப பிதலியார் சுத்தீசு சுநக்கம்]

(திரு. மா. பீதாம்பரன்)

Rights Reserved

(முற்பிரேரணை)

அவர்கள் போன்றிப்பாடு எனக்கும் ஞானம்பாளுக்கும் அதிசிக்கிரத்தில் விவாகம் முடிக்க வேண்டுமென்று சம்பந்தமுதலியார் அவசரப்ப ட்டார். அவருடைய துரிதத்தைப் பார்த்தால் அன்றையதினமே கலியாணம் முடிந்தாலும் அவருக்குச் சந்தோஷமாயிருக்குமென்று தோன்றி ரற்று. என்னுடைய மனோபீஷ்டமும் அப்படியே இருந்தது. ஆனால், என் தாய் தந்தைமார்கள் தூரத்திலிருக்கிற பங்கு ஜனங்களும் தேவராஜி பிள்ளை முதலானவர்களும் கலியாணத்துக்கு வரும்படியான சாவகாசத்தை யோசித்து முக்கர்த்தம் வியித்ததில்லை, கலியாணம் இருபதுநாள் பின்திப்போயிலிட்டது. அந்த இருபதுநாளும் இருபது யுகங்களைப்போல், இருந்தன. அந்தக் காலத்தைத் தொலைக்கு என்னுலே கூடியவரை யில் பிரமாசப்பட்டுக் கொலையவில்லை. தன் னுடைய இஷ்டப்படி கண்டிடமெல்லாம் ஒடித் திரிகிற துஷ்டக் காலை, பண்டியிற் கட்டினாடனே படுத்துக் கொள்வதுபோல, அதற்குமுன் அதிகுரிதமாக 'ஓடிக் கொண்டிருந்த காலமானது, இப்போது சுத்தமாய் அசையாமல் நின்று விட்டது. கடைசியாய் அந்தக்காலமும் முடிந்தது; ஞானம்பாளுக்கும் எனக்கும் கலியாணம் முடிந்தது. அந்தக் கலியாண மகோற்சவ வைபவத்தைப் பிறர் சொல்லவேண்டுமே அல்லாது நான் 'சொல்லிக்கொள்வது தற்புகழ்ச்சியாய் முடியும்.

விக்கிரமாதித்தன் காட்டில் ஆறுமாதமும் நாட்டில் ஆறுமாதமும் வசித்ததுபோல, நானும் ஞானம்பாளும் அவள் தகப்பனார் கிருக்கத்தில் ஆறுமாதமும், என்கிருக்கத்தில் ஆறுமாதமும் மாறி மாறி வசிக்கிறதென்று என் தகப்பனாரும் ஞானம்பாளும் நிபந்தனை செய்து கொண்டார்கள். அந்தப் பிரகாரம் நான்கள் முந்தை ஆறுமாதம் சம்பந்தமுதலியார் வீட்டிலும், பின்தின் ஆறுமாதம் என் தகப்பனார் வீட்டிலுமிருந்து வந்தோம், என்தாயாரும் ஞானம்பாளும்,

கட்டியெல்லாங் கண்ணிவிடக் கண்டதுண்டோ யாதினுக்கும், ஆட்கி உந்தருளே அங்கே பராபரமே.

தாற்றுடி

சே. சோமகுந்தரம்பிள்ளை

1 காற்றுடி செப்துவிடுவோம் களிப்பாய் வானத்திலே
வேற்றுள்க ஸில்லாத வெளிமை தானத்திலே (கா)

2

முங்கிலீர்க்கு ஒன்றுதாளின் மூலைக்கு கோய்
தாங்கலூட்டிப் பிறைபோலொன்று தான்லூட்டிச் சிராய் (கா)

3

பருங்கைப்போனும் மீனைப்போனும் பூட்டானைப் போனும்
திருந்தும் வர்ணக் காகிதத்தால் தேரினைப் போனும் (கா)

4

சொந்தமாஞ்சா நாலினுலே சூத்திர மிட்டி
வின்கையாக வாலுங்கட்டி மெல்லத்தூக் கிட்டு (கா)

5

விட்டுவிட் டிமுத்துநாலை மெல்லச் சேங்கடா
ஜட்டென்றதைப்பந்து போலச் சுற்றி யெந்தர் (கா)

6

படமெடுத்தே யாடுகின்ற பாம்பது போலே
அடபயலே அசைவதைப்பார் அழகுடன் மேலே (கா)

7

கட்டித்ததனை இழுப்பதனால் கடுஞ்சுமாய் நம்மைத்
திட்டுதல்போ லதுரீங்காரம் செய்வது செம்மை (கா)

திருமாவளவன்

1939 ம் ஆண்டு களிஷ்டபாடசாலைத் தாங்கரபத்திர வகுப்புக்கு
இலக்கிய பாடமாக வலக்கப்பட்டுள்ளது.

வீலை சதம் 50

தனலக்குமி புத்தகாலை, கண்ணுகம்

தாயும் மகளும்போல அதிக நேசமும் பிரியமும்
மாக ஒத்து வாழுந்தார்கள். ஞானம்பாள் வருகிறதற்கு முன் என்தாயார் தங்களுடைய தேகசௌக்கியத்தைக் கடுத்த காரியங்களைக் கவனிப்ப தற்குக்கூட நேரமில்லாமல் குடும்பயோக கேஷம் காரியங்களை ஏகதேசத்திற் பார்த்துப் பரிசீரமய் பட்டார்கள். ஞானம்பாள் வந்ததுமுதல் அவரும் கிருக்கிறதீயக்களை வகித்துப் பார்த்து வந்ததும் தவிர, என் தாயாருடைய தேகபோ ஷ்னைக் கடுத்த காரியங்களையும் அவளுடைய கையாலே செய்து வந்தபடியால் என் தாயாருக்குப் பெரிய ஆறுதலும் சிரம பரிகாரமுமாயிருந்தது. (தொடரும்)

கோபர்லனின் விரதம்

(“சேயன்” போன்றுலை)

பஞ்சாநம் ஹர் பிரபல வக்கிள். மாடுகிள்ரு, நிலம்புலம், பெண்டுபிள்ளை என்னும் இவைகளால் யாதும் குறைவில்லை. இவரைக் கலவ சம்பத்தும் பொருந்திய தனவுந்த என்ஸாம். பொன்னுலை ஒர் குக்கிராமம். பனம் பத்துவிதமும் செய்யும் அவ்வளவு? அவர் அக்கிராமத் துக்கு அதிகரியாயிருந்தவர். காலேஜில் அவர் மகன் எட்டாவது பாரதத்தில் வாசித்து வந்தார். கோபாலன் என்றும் போதும். மீதியாயச் சொல்வதையும் கேட்பதற் குக்காதைக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் யாரும் வீட்டிற்கும் காலேஜிற்கும் இரண்டு மைல் தூரம் இருக்கலாம். அதற்கெத்து உள்ளவர் எவ்வரும் இவைன் அறியாமல் இருக்கமுடியாது. அழகென்று; அதற்கிணக்கப்பட்பென்ன; மூக்கமென்னவென்று எல்லாரும் வாய்ப்பறை கொட்டுவர். இவ்வளவுக்கும் காரணம் இவன் செலவு செய்யும் பனம் தான்.

ஓரேயாரு முகன் அல்லவா? கோபாலன். அவன் பேரில் தீங்கைக்கு அண்டு அளவற்றிருந்தது. ஆனால் தன் வீட்டுப்பொதை வீணில் செய்கின்றானே, இவைன் எப்படித் திருத்தலாம்? என்று சிக்கித்துக்கொண்டு விருந்தையில் இருந்த கதிரையிற் சாய்ந்தார் பஞ்சாநம்.

சனித்திமுமை, அதுவும் புரட்டாதியில் எட்டு மனிக்கெல்லாம் வழக்கமாய்க் காப்பாடாய்விடும். அன்று காலையிற் காப்பி காப்பிடவும் இல்லை. யோசனையில் அல்ல, உண்ணூறுயில் அவர் விரதம் வயிறு எரிந்துகொண்டு இருந்தது.

மீல்ல, மெல்ல வந்தான் கோபாலன். தங்கையின் முகத்தில் குறம்பு துடிகொண்டிருந்ததைக் கவனித்தான். உடனே அவற்றுக்கு இருவு பார்த்த “ஸேவலைதனத்தின்” ஆப்கார் ஆன் கடேச ஜூயின் முயக் குருகத்திற்கு வந்தது. சிரிப்பு ஓர் புறமாக, பயந்து சிற்பதுபோற் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் மறுபுறம் உதித்தது. தாழ்த்திக்கொண்டான் தலையை.

“அடே, அசடே! உனக்கு எத்தைங்களுக்கு இப்படிப் புதிக் சொல்வது.....” என்று தொடக்கினார் நாதம் அவர்கள். உள்ளே இருந்த இல்லச்சுமிதேவி ஒடோடியில் வந்து, உள்ளே நின்றபடி யன்னல்வழியே கண்களையிட்டுக்கொண்டு சின்றூன். மகன் கோபாலனுக்கு அடிக்கமாட்டார் என்பது மாத்திரம் பூராவாகத் தெரியுமே. ஆகதின் ஒன்றும் பேசில்லை. ஐந்து நிமிடங்களும் இடைவீடாது பேசினார். இளைப்பு வந்துவிட்டது. உடனே காப்பி என்றார். தன் பேரிலும் நெருங்குவாரோ என்றிருந்த தேவி உடனே ‘கப்பில் கொண்டு வந்தார். காப்பியை மடமட்டவென்று குடித்தார். தன்னையும் அறியாமலே அயர்ந்த தூங்கினார். கோபாலன் தலை நிர்மிக்கது,

தமிழ் மஞ்சரி

(முதலாம் பாகம்)

“வித்தியாசாலைகளின் உபயோகத்திற்குரிய தேனுப் பரிசுஷா புத்தக சபையரால் 3-3-36 ல் அங்கீரிக்கப்பட்டது]

இந்நால் செய்யுட்பாகம் வசனபாகமென இரு பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. செய்யுட்பாகத்தில் தேசாபிமானம் பாஷாபிமானம் இலக்கியச்கலை சொல்லிற்பத்தி நீதி என்னுமிவற்றை விளங்கக் கூடிய இனிமையான செய்யுள்கள் தோருக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசனபாகத்தில் தெளிவான நடையில் இதற்காக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரை நடைப்பாடங்கள் பதினைந்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நெந்நால் ஆறும் வகுப்புக்குரிய இலக்கிய பாடமாகப் பலை பாடசாலைகளில் பாவித்து வருகிறார்கள்.

விலை சதம் 50

தனலக்குமி புத்தகசாலை
சுன்னகம்.

தங்கையின் நிலையைக் கவனித்தான். உள்ளே சென்றுநீர் மூலையில் இருந்தான். நாகு இரை மீட்கும்போது நடைபெறவது போல, பேசுக்கொல்லாமல் வாய்க்கலீ, செவிக்கு வந்துகொண்டிருந்தன. என்னமேபுல்லாமல் உள்ளமையில் இப்பொழுது ஒருவரும் பேசவில்லை. கண்களில் இருந்து சீர் தாழை, தாரையாக வடிந்தது. வாதர் பகிரதப் பிரயத்தனப்பட்டும் அழுகையை நிறுத்தவாவது, சாப்பிடச் செய்யவாவது முடியவில்லை. அவ்வாறும் உடனிருந்து அழுதான்.

அழுகைச் சத்தம் காதில் விளவே அருண்டு எழும் பினால் பஞ்சாநம் கடியார்முட்கள் 11^½ மைக் காட்டின் கணாம் செய்தார். சாப்பிடுவதற்காய்வுள்ளே சென்றுள். “காத்திற்குக் கோ.....” என்று தொடங்கவே மனக் கொழிப்போடு இருந்த தேவி “இது என்ன அமாவாசை என்ற நிலைத்திரோ? விளையிற் காப்பி கடுமபகலில் விரதம் என் பின்னை இன்னும் காலையிற்றன் னும் காப்பி சாப்பிடவில்லை” என்று வாயில் வந்தவாறு பேசினான். அப்போதுதான் காப்பி சாப்பிட்ட ஞாபகம் பஞ்சாநத் திற்கு வந்தது. உடனே அவர் மகளை அழுத்து விரதம் அலுட்டிக்கும்படி சௌல்லி அவற்றைப்படின் தான் உண்டார். கோபாலனும் சாப்பிட்டிருந்தால் பஞ்சாநத் தின் விரதம் எப்படியாகும்.

எட்டுத் தினையும்தூங்கும் இன்பமாய் நின்றவன்னை, விட்டிப் பிரியவிடம் வேறே பராபரமே.

உழவுத் தொழில்

கல்வி - 32

--ஐங்கு--

[தமிழாசிரியர் தினு. கா. இளையதம்பி அவர்கள்]

நாலாபக்கமும் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத் திலே பிறந்த மக்களுக்கு இன்றியமையாத பொருள் ஆகாரமாகும். முஞ்காலத்திலே உள்ள நம் மூதாதைகளாக கூய மனிதர்கள் காப்கனி, கிழங்குகளை உண்டே சிவித தார்கள். அப்போது உள்ள மனிதர்கள் விவசாயத்தினாலே ஆகாரத்தைப் பெறுகிறார்கள். உழவுத் தொழில் என்ன வற்றிலும் மேலன தொழிலாகும். யாவரும் உழவுத் தொழிலை அறவுமாகச் செய்தல் வேண்டும். உழவுத் தொழிலைச் செய்யாதவர்கள் ‘வறுமை’ என்றும் நோயால் பிடிக்கப்படுவார்கள். செல்வத்தைக் கொடுப்பது உழவுத் தொழிலாகும். இச் செல்வம் “மேறிச் செல்வம்” என்று சொல்லப்படும். இச் செல்வம் ஒருக்காலமும் கோழிப்பாது. இதை உணர்த்தப் “பெரியோர்” “மேறிச் செல்வம் கோழிப்பாது” என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

உழவுத் தொழிலைச் செய்யவர்களைப் பெரியேர் கரும் வேறுகுடியானவர்களும் வாழ்த்தவார்கள்.

“உழுதன்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்ணர் பழுதன்டு வேஞ்சேர் பணிக்கு”

என்று மாபெரும் புலவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். பலர் உழவுத் தொழிலைச் செய்து “செல்வந்தர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“ஒதுவாரெல்லாரும் உழுவார்தம் தலைக் கடைக்கே” என்று ஒரு பாட்டும் உண்டு. பல புலவர்கள் உழவுத் தொழிலைப் பற்றிப் பல செய்யுத்தகையைச் செய்பியிருக்கின்றனர். சில அறிவு கெட்ட மனிதர்கள் வீட்டுத் தின்னோயில் உற்சார்த்துகொண்டு பலகைகளைப் பேசிக் கொண்டு இருப்பார்கள். இப்படி இவர்கள் போக்கும் காலத்தை உழவுத் தொழிலைப் போக்கலாமே. “இச் செய்கை மிகவும் மூட்டத்தனமாகும். நாம் ஒரு நிமிஷ நேரத்தையும் வீணாக்காமல் உழவுத் தொழிலைச் செய்து வேண்டும். இன்னை முதல் முதுமைப் பருவம் வரையும் நாம் உழவுத் தொழிலைச் செய்தால் பொருட் செல்வம் தானே வந்தடையும் என்பதற்குச் சங்கேதம் இல்லை.

அவ்வூல மறைவினங்கும் அங்கணாகுதி வினங்கும் பலகையாம் தொகையினங்கும் பாவலர்தம் பாவினங்கும் மலர்க்குலாம் திருவிளைங்கும் மழைவினங்கும் மழைவினங்கும் உலர்க்கால மொளிவினங்கும் உழவர்களும் உழவாலே.

என்று கம்பரென்றும் மாபெரும் புலவர் “ஏர முபது” என்றும் நாலிற் கூறியிருக்கிறார். நாங்கள் பல வேலைக்காரர்களுக்குச் சம்பாம் கொடுத்து உழவுத் தொழிலைச் செய்யிடுகிறோம். இப்படி நாங்களே உழவுத் தொழிலைச் செய்து கூவி கொடுக்கும் பணத்தை மிச் சம்பித்தகலமும்.

வன்பொன்று நீங்கா மனதிறப்ப மாறுப்பேர், அன்பொன்றும் போதுமனக் கையா பராபரமே.

மனிதன் நாகரிகமற்ற நிலையிலும் ஊன்கு, உடை, உற்றவிடமென்னும் மூன்று மற்ற நிலை யிலிருந்தானால்லன். குகைமிலாவது மரப்பொங் திலாவது மரக்கொம்பரிலாவது அவன் வாழ்ந்து, மரவுரியையாவது இலையையாவது மிருகத்தோலையாவது அவன் உடுத்து, காயையோ கிழங்கையோ இலையையோ உதிர்ந்த சருகையோ தானியத்தையோ புலாலையோ அவன் உண்டு நட்டாடினுளைன்பது ஐதிகம். காட்டு மிருகத் துக்கும் அவனுக்கும் அந்தக்காலத்திலே வேறு பாடிருந்ததில்லை யென்னாம். எனினும் மிருகம் நீட்டி நடக்குமனிதன் நிமிர்ந்து நடந்தான்.

இடைக்காலத்திலே ஆஜிப்பார்க்கிலும் ஆடைக்குத்தான் மிக்க மதிப்பேற்பட்டிருந்தது. “ஆடையுடிட்தவன் சீமான் ஆடையற்றவன் வெறும்பயல்” என்பது ஆங்கிலத்திலுள்ளவொரு முதமொழி. ஒரு தேசத்தார் உடுக்கும் ஆண்டியினாலைக்கொண்டேயர் நாகரிக வேற்றங்கணக்கிடப்பட்டது. உச்சினின்று உள்ளங்கால் வரையுமுடிடத்தவர்கள் நாகரிகமாகிய வேணியின் மேற்படியிலுள்ளவர் களென்றும், இடுப்பிலே மாத்திரக் குணிக்டினாவர்கள் எணியின் கீழ்ப்படியிலுள்ளவர்களென்றும் கருதப்பட்டாரா.

ஆடை மானத்திற்காகவும் மரியாதைக்காகவும் மாத்திர மிவ்விடைக்காலத்திலே யேற்றப்பட்டிருந்ததாக நாம் என்னலாம். இன்னர் ஆடம் பரத்தையும், அழகையும் நோக்கி மர்த்தமடைந்தது. அதன் பின்னர் முன் கூறியவற்றே இன்றியமையா அவசியம் நோக்கியும் மாற்றமடைந்தது.

நீர்ச்சுணையிலே வெள்ளைப் பூ பூக்கும் அல்லவை மலரைப்போல, நிலத்திலே பூக்கும் ஒரு வகை

கார்ந்தக்கும் பஷ்டந்தக்கும் நொளார் தம்முடைய ஏர்ந்தக்கும் எளிந்புக்கால் இயங்கிவைசால் கடக்காலத்திற்கும் சொக்காலத்திற்கும் திறன்தக்கும் திருத்தக்கும் பார்ந்தக்கும் படைத்தக்கும் பசிடக்க மாட்டாதே.

என்று கம்பர் “ஏரமுபது” என்றும் நாலிற் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் மாந்தர்கள் யாவரும் உழவுத் தொழிலைச் செடைப்படித்து ஒழுகுவோமாக.

அ. நாகராசசர்மா: VII-ம் வருப்பு சப்பிரமணிய சித்தியாசாலை, வட்டுக்கோட்டை.

மலருக்கு வில்லியென்று, பெயர். வெள்ளை நிற மான்தும் வாசனை பொருந்தியதுமான், அம்மலை ரிலே சிறுவன்டு ஒன்று வாழ்கிறது. அந்த வண்டுக்கும் வில்லிவண்டு என்றுதான் பெயர். அந்த வண்டு உடை உடுக்கின்றது! அது தன் மலத் திலினிரே தனிக்கோருடையை யுண்டாக்கிக் கொள்ளுகின்றது. வெய்யிலினோர்த்தினின் றும், அதனை யொட்டி, வாழ வெண்ணும் “ஒட்டு பிரப் பிரானிகிளி” னின்றும் தன்னைத் தப்புவித் துக்கொள்ளும் பெருட்டே மின்வண்டு இவ்வடையாகிய கவசத்தையாக்கிக் கொண்டதென்றும் ஒரு பெரியார் எழுதுகின்றார்.

கடவிலே வாழும் நண்டொன்றும் உடை யுடுக்கிறதாம். இதற்குச் “சக்னியாசி நண்டு” என்று பெயர். இதன் வயிற்றுப்புறம் மிக மிருதுவாக விருந்தாலும், மற்றையவறுப்புக்கள் கல்லூப்போற் கடினமாகிறுக்குமாம். கடவிலே வாழும் நத்தைகள் செச்துப்பேரூக, அக்கட்டுக்களிலே தனிக்களவான கூட்டடைத்தெரிந்துகொண்டு, தன் மிருதுவான் வயிற்றையதனுள்ளிட்டுக் கொண்டு, கடினமான தன் கைகளை வெளியே நிட்டிப்பயின்றிக் கீற்கவசம். பூண்டு வாழுமியல்பு இங்கண்டுக்குண்டென்று அப்பெரியாரே பின்னு மெழுதுகின்றார். இத்தகையனவாய் ஒன்றிரண்டு தவிர மற்றைப்பிரானிகள் உடையைப்பற்றிக் கவலை யற்றவர்களாய் வாழுகின்றன.

மீன்வகைகளாவது பட்சிவகைகளாவது மிருகவகைகளாவது ஊரும் பிரானிவதைகளாவது தம்மிக்கோலைப் பாதுகாக்கும் வழிவகையைப் பற்றிக்கவலை கூடுவதில்லை. இயற்கையேயவற்றுக்கு உடையைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கவில்லை அவை கவலைப்பட வேண்டியவங்கியம் நேரிட்டதில்லை யென்க. வெய்யிலும், மழுப்பும், காற்றும், சிதோஷன் பேற்றும் அவைகளை வருத்துவதில்லை. மீனினங்களைத்தோலும் தோலி ன்மேறுள்ள செதிள்களும், விலங்கினங்களைத் தோலின் மேலுள்ள மயிர்களும், பட்சியனங்களையிறுக்கும், ஊர்வளவுக்காகவைச் சட்டைகளும், நண்டு இருஞ் சிப்பியனங்களைக்கவசமும் உடைபோற் பாதுகாக்கின்றனவே. அழுகும் வன்மையும், குண்மும் மிக்க உடைகளை யடலோடுடையைப் பூட்டுத்துக்கொண்ட பிரானிகளுக்குச் செயற்றை யுடைகள் வேண்டியதில்லையே. மீனினங்களுக்கு வன்மையான தோல் கவசமாயிராவிட்டாலும், நீரிலே சிதோஷனைபேதம் நிலத்திற்போல வவ்வரவாய் மாறுதலைச் செய்வதில்லை யென்பது நாம்ரிக்குதாரியம்!

எதுங் தெரியா எனியேனை வாவெளின், பேரத்திலை கட்டிற் பொருதோ /பராபரமே.

மனிதன் இயல்பாகவே ஓருடையுமற்ற வன், இடத்துக்கிடம், காலத் துக்குக்காலம், நேரத் துக்கு நேரம் மாறிவரும், சிதோஷனை நிலைமை களினியல்புக்கேற்கத் தன் நுடலைக் காபிபதன் பொருட்டு, வேறு உடையையவன் தேடிக்கொள்ள வேண்டியவனுயிருக்கின்றன. பல்லுக் கிடு கிடு வெனக் குளிரான் நடுங்கை மனிதன், தான் கொன்ற மிருகத்தின் தோலையுரித்துத் தன்னைப் போர்த்துக் கொண்டான். முயிர் செறிந்த கரடித்தோலையே மனிதன் முதன் முதலாகவனிக் திருக்க வேண்டுமென அறிஞர் கூறுகின்றனர். பிறகாலத்திலே மான்ரேலையும் பிறதோல்களையும் மனிதன் உடுத்திருக்கலாம். தெய்வங்களும் இவ்வகையான உடைகளை யுடுத்துக்கொண்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள் பக்தர்கள். “புலித்தோலை அரைக்கசைத்திரி” என்று சிவபிரானைப்பாடுகிறார்கள். பிறகாலத்தில் மிருகவுரிக்குப்பதிலாக மரவரிகளை யுடுத்தார்கள். இது குளிர்குறைந்த காலத்திற் போன்றும், இலைகளைத் தைத்துடுத்த காலமும் இதுவாயிருக்கலாம். இக்காலத்திலுமித்தகைய வடையனிக்தவர்களுண்டென்க.

வடதுருவப்புறங்களில் வாழும் எல்கிமோவர் கரடித்தோலாலும், லீல் என்னும் பிரானியின் தோலாலுங் செய்யப்பட்ட உடைகளையுடுக்கிறார்கள். ஆபிரிக்காவிலும் ஒளஷ்திரேவியாலிலுமின்னள் சில நாகரிகமற்ற சாதியார், இன்னும் மரவரிகளையும் தைத்து இலைகளையும் ஆடையாகக் கொள்ளுகின்றார்களே! அறிவேறுமியல்புடைய மனிதன், அவவேற்றுத்தின்படி நாகரிகத்தில் மேம்பட்டுப் பல்வேறு உடைகளைச் செய்க கற்றுக்கொண்டான்.

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது !!

விசாகப்பெருமானையரவர்கள்

இயற்றிய

யாப்பிலக்கணம்

(திருத்தமான பதிப்பு)

விலை சதம் 35.

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சன்னகும்.

பணியிற் படவாள் பார்த்த ருயவன்

[வ. இராசரத்தீனம் கல்முனை, மட்டக்களப்பு]

ஊர் அயில் ஒரு குயவன் இருந்தான். அவன் தன் குலாசார முறைப்படி, நான்தோறும் மப்பான்டங்களை வெளிந்து சூழம் வைத்து எடுத்து விர்ப்பது வழக்கம். இளமை தொடக்கம், அவன் தன் தகப்பன் முதலானவர்களோடு கூடியே இத் தொழிலை நடத்திவந்தான். வயதும் முதிர்ந்து வாலிப்புப் பருவமும் வகுதடைந்தது. தங்கை தாயரிடம் உண்டுடைத்து வாழ்ந்து வந்த காலம் போய், மனைவியோடு கூடிச் சுகித்து வாழும் காலமும் நெருங்கிட்டது. தங்கை தாயரின் சமமதத் தோடு தனது குலத்தில், இல்லிற்கமைங்க நல்லொழுக்கமுள்ள பெண்ணெருங்கத்தியைத் தன் மனைவியாகப் பெற்றுன். சில தினங்களால் அவனும் தங்கை முதலானே ஸரப் பிரிந்து தனது தொழிலைத் தனிமையாகவே நடத்தி வரலானான்.

அந்நாளில் இக் குலாலனது வளைதற்றெழுஷாலனது தீங்கள் மற்றக் குலாலர்களினது வளைதற்றெழுஷாலி லும் பண்மடங்கு திறமையுடன் சிறப்புற்று விளங்கியது. அதனால் அங்கட்டைப் பரிபாலித்து வரும் அரசன் தன் சேவகர்களை ஒவ்வொருஞாலும் இக் குலாலனிடம் அனுப்பித் தனக்கு வேண்டிய மட்கலங்களோப்பெற்றுவந்தான். அரசன் தினங்கோறும் சேவகர்களை அனுப்பித் தனது பாண்டங்களோப்பெற்று வருவதற்கு குலாலன் மனங்களாந்தான். ஒருஞாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு; ஆரும்பிறைச் சந்திரன் பிரகாசித்ததுக்கொண்டிருக்கின்றன. குலாலனம் மனைவியும் சுப்பிட்டு முடிந்தவுடன் தமது விட்டு முற்றத்தின்கள், முத்தென மயங்கும் பருக்கை மனைவில்போய் உட்கார்ந்து, காதலி அருகிருந்து தாம்புலங் கொடுக்க அதை வாங்கி வாயிற் போட்டு மென்றுகொண்டு, சிக்தோஷம் தவழும் முகத் துடன் தமது தொழிற்றித்ததை பிட்டுச் சம்பாலித் துக்கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வளவு சந்தோஷமாகவும் மனைவியுடன் கூடிக்குலாவிச் சரசசவல்லாபஞ் செப்திருந்தாலும், அரசன் தனக்குச் செப்துவருங் தீங்கை மினைக்குந்தோறும் சிகைக்குந்தோறும், பிரகாசத்தைக் கொடுக்கும் ஆதவளை மறைத்து, அந்தகாரத்தை யுண்டாக்கும் மேகத்தை ஒப்ப, இவன் நான்துகொண்டிருக்கு மின் பம் முழுவதையும் மனவருத்தமாகிய வண்பம் வந்து முடித தயர்க்கடலுளாழ்த்தி விடுகின்றது. எந்த நாளும் பேரவே இன்றும் அவனுக்கு இவ்வெண்ணைம் புத்தியிலுதிக்கத் தன்னில்லாருடன் இது விஷயம் பேசத் தொடங்கினான்.

குயவன்:- “பெண்ணே! நாம் இப் பாண்டங்களை வளைவதற்குண்டாகும் கால நஷ்டமும் பண நஷ்டமும் எவ்வளவு? அதுதான் போன்றும், இது செய்யும் வருத்

தம் எனக்கல்லவோ தெரியும்! சும்மா இருந்துகொண்டு வாங்கிவரச் சொல்லுகிற அரசனுக்குத் தெரியுமா?”

‘ மனைவி:- “ஆம் நாதா! ‘ உழுகற மாட்டுக்கல்லோ தெரிய முடம்பு வருத்தம்.’ கீல்மேற் காலி பேர்ட்டுக் கேண்டிருக்கிற காவலனுக்குத் தெரியுமா கெண்டு போகிற பொருளினுக்குக் கொள்ளிலையாவது கொடுக்கி ருலு? அதுவமிலையே. ‘ ஆற்றங்கப்பாலிருக்கின்ற மர மும் அரச அறிய வீற்றிருக்கின்ற வாழ்வும் விழு’ மென்றே நமது பழங்கிழவி ஒளவை சொல்லியுமிருக்கின்றான். ஆதலால் இதற்கு ஏதாவது யோசனைபன் மூலிருப்பது புத்தியாகது நாதா!”

குயவன்:- “ஆமாம்; அதைப்பற்றித்தான் நானும் இப்போது யோசித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். சரி; விடிந்த வட்டன் வழக்கம்போல இராசனீட்டுச் சேவகன் வருவான். நான் அவன் வருமுன்னமே வெளியே போய் விடுகின்றேன். சேவகன் வந்து என்னைத் தேடுவான்; சீ அவரில்லையென்று சொல்லிக்கு. பாக்கிரங்களை எடுக்கப் போவான், எடுக்கிடாதே. அப்போது அவன் போய்விடுவான். இப்படியாகச் சில நாளைக்குச் செய்து வர, பின்னர் நம்மிடம் நெருங்கமாட்டார்கள்.”

மனைவி:- “அதுதான் தகுந்த புத்தி! அதுதான் தகுந்த புத்தி!! அபபழக் செதிதாற்றன. ‘நாதா இரோசா வங்கும் மற்றவர்களுக்கும் புத்தி பிடிபடும்’. என்றிவ வாருக்க குயவனும் மனைவியும் சம்பாலித்த பின்னர், அடுத்தநாட்காலையில் குயவன் வெளியே போய்விடுவதாகவும், சேவகன் வந்தால் அவன் மட்கலங்களை எடுக்க விடாது தன் புருஷனைக் கண்டுதான் எடுத்துக்கொண்டு போகும்படி குலாலன் மனைவி சொல்லுவதாகவும் தீர்மானிக்கு முடிவகட்டுக்கொண்டு படுக்கைக்குப் போய் விட்டார்கள்.

பொழுதும் விடிந்தது: கதிரவற்றும் தன் கிரணங்களை நீட்டிக்கொண்டு குன்பாற்கண்ணே தோன்றினான். குயவனும், சூரியன் உதிக்குமுன்னரே எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, கடவுளைத் தியான்து செய்து, காலைச் சாப்பாட்டையும் திருப்தியாகப் போட்டுக்கொண்டு, யகற் போசன்ததையும் மனைவி கட்டிக் கொடுக்க அதையுமெடுத்துத் தேண்மீடிட்டு, இல்லாங்குக்குச் சொல்லவேண்டியனவற்றை யெல்லாம் செரல்லி முடித்துப் பிரயாணத்திலிருங்கினான். (தொடர்சும.)

சழகேசரி கல்வி அனுபந்தம்

தனிப்பிரதி விலை சதம்—3

25 பிரதிகள் விலை சதம்—50

தபாற் சேலவு வேறு

ஆண்டுச்சந்தா ரூபா 2.

முற்பண்மை அனுப்பப்பட்டார்தாத

பிரியா தயிர்க்குப்பிராய்ப் பின்னமை வேங்குஞ், செறிவே அறிவே கிவீமே பாபார்மே.

“இனியவை கூறல்”

எவ்வுயிர்களிடத்திலும் தண்மூகம் காட்டிப் பேசவேண்டுமென்பதே முற்போந்த ஒக்னையின் சாராம்சமாகும். எவ்ரும் இன்சொல் பகரவேண்டுமென்பதே அதனாலுணரும் விஷயம்.

மத்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களைச் செல்வனே உடத்து வதற்கு இனியவை கூறல் இன்றியமையாதது. இனியமையன் சொற்கள் பலனளிக்க, வன்சொற்களைக் கூறல் மர்த்திலே கனியானது இருக்கக் கானையைப் பற்றப்பைத் தீர்க்கும். இதற்குச் சூர்பாகத் திருவள்ளுவானயனாகும்:

“இனிய வனவர்களின்னது கூறல்
கனியிருக்கக் காய்கவர்க் கற்று”

என்று குறியுள்ளார்.

எவ்வுயிரிடத்தும் சங்தோஷமான மூக்கம் காட்டிப் பேசதல் மிக அவசியமானது. அதுவும் பெரியோர்கள் விரும்பும் இனிய வார்த்தையையும் பேசவேண்டும். இன்சொல், சிறைந்த, வாந்தைகளால் பேசினால் எவ்விரும் தன் முரட்டுக்குண்டத்தினின்றும் மாறி, ஒர் புதிய கைத்தியை அடையும் என்பது வெள்ளிடையாகும்.

இதனைன்றே கண்ணஞ்சமுடைய அமனை, இனிய சொற்களால் பெருந்தலீச்சாத்தனார் மனதைக் கரையச் செய்து, காட்டில் இருந்த முனைனாத் திரும் பலம் காடு சேர்த்து அரசுபுரிய வைத்தார்.

இன்டைக்காலத்திலுள்ள அரசர்கள் குடிகளின் மனதையறிந்து அவர்க்குத் தக்கவாறு இன்சொல் கூறித் தம் கடமைகளை ஆற்றி வக்தனர் என்பது புலவர்களது பாக்களால் நன்கு அறிந்த ஒர் விஷயமாகும். தற்காலத்தும் இது பலராலும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

அடக்கமுடையானவனும் இதைக் கடமைக்கண்றி இயல்பினும் அனுட்டத்து வருவது வழக்கமாகும். இது விருந்து அடக்கத்திற்கும், இனியவை கூறலுக்குமுள்ள தொடர்பை நன்கறியலாம்.

இது, “அடக்கம் அமரருஞ்சுகும்” என்பதனும், “மறுமைக்குமினியவை” என்பதனும் கன்கறியலாம்.

இனிமையான சொற்களினாலே யல்லாமல் கொடிய சொற்களால் திருப்போதும் உலகம் மசிழாது என்பது துணிபு. இதற்குச் சார்பாக, சமண முனிவர்களும்,

“இங்சொலா என்றி இருக்கியினாலே” என்றம், “உளுமை மறுமைக்கு மின்னல்”

“அடுமை மறுமைக்கு மின்னல்” என்றம். “அடுமைக்கு மின்னல்”

எதேது சொன்னாலும் எள்ளளவும் சியிரங்காச், குதே தெனாக்குளவு சொல்லாய் பராபரமே.

வித்தியாசாலைகளின் உபயோகத்துக்குரிய புத்தகங்கள்

(இலக்கக வித்தியாசாலைக்கப்பட்டவை.)	
1. குசேல் சரிதம்	விலை சதம் 40
(ஜந்தாம் வகுப்புக்கு உபயாசாலை உபயோகிக்கத்தக்கது.)	
2. இருவுநிச் சரிதாமிர்தம்	விலை சதம் 50
(ஆரும் வகுப்புக்கு உபயாசாலை உபயோகிக்கத்தக்கது.)	
3. தமிழ் யஞ்சரி (1-ம் பாகம்)	விலை சதம் 50
(ஆரும் வகுப்புக்குரியது)	
4. தமிழ் யஞ்சரி (2-ம் பாகம்-அக்ஸில்)	விலை சதம் 60
(எழாம் வகுப்புக்குரியது)	
5. கிரதார்ச்சக்ரீயம்	விலை சதம் 60
(எழாம் வகுப்புக்கு உபயாசாலை உபயோகிக்கத்தக்கது.)	
6. சிகபால் சரிதம் (புதிய பதிப்பு)	விலை சதம் 60
7. திருமாவளவு (P. S. C., வகுப்பு இலக்கியம்)	விலை சதம் 50
8. ஈவெண்பாச் சுருக்கம் (P. S. C., வகுப்பு இலக்கியம்)	விலை ரூபா 1:00

தனலக்குமி புத்தகசாலை சுண்ணாகம்

உலகப் போக்கின்படி மனிதர் குமிலின் கப்தம் இனியமையனது என்று ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆனால் க்முதையின் கப்தம் அவல்லோமானது என்று வெறுக்கின்றனர். ஆகவே இவை இரண்டிலும் இனியவை கூறல் மிக விசேடமானது என்று தெரிகிறது. இன்னும் ஓர் ஈடு மேலோங்க வேண்டுமானால் வன்சோந்தை அகதை, இன்சொற்களைப் பேசுவதால், நாட்டுல் ஒற்றுமையுண்டாகும். வேறு ஏதும் தீச் செய்வகள் உண்டாகாது என படித்தறிந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

ஆகவே, இத்தகு வேதமறையன் வாக்கியங்களால் கூறப்படும் சான்றகளே இன் சொல்லின் பெருமையை நன்கு விளக்குவதால் இதன்படி ஒழுகுபவர்கள் முடிவில் எல்லாம்வால் இறைவன் இணையடி சேர்வர் என்பது பல பெரியோரால் நன்கு உணரப்பட்ட ஒன்றாகும்.

2. ந. தேவக்டாட்சம்(2)
க. பா. த. ப. வகுப்பு,
அரசுடி சாதனை கழகம்,

சமுகேசரி இளைஞர்சங்கம்

பிள்ளைகளே!

சென்ற பிரசரத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் நீபங்தனை களைக்கவனித்து, ஒவ்வொரு சிறுவர் சிறுமிகளும் உங்களாளியன்ற வைவில் சரியோ பிழையோ எழுத்துக்கள். வெட்கப்படாதீர்கள். பிழைவிடாமல் ஒருவரும் முன்வர இயலாது. இது பிழை, ஆணபடியால் எப்படி வெளிவிடுவது என்றிருந்தால், இப்பிழையை நீங்களே அறியவும் மாட்டங்கள்; அகற்றவும் முடியாது. இது உண்மை. உதாரணமாக ஒரு சிறு குழந்தையை எடுத்துக்கொள் ளுங்கள். அக்குழந்தையே செவ்வனே நடக்கமாட்டாது. இரண்டு அடி எடுத்துவைப்பதும் கிழுவுவதுமாகவேயிருக்கிறது. ஆனால் அக்குழந்தையோ தான் அதிகமாக விழு கிறதேயென்று நடக்காது இருக்கிறதா? எத்தனை தரம் விழுகிறதோ அவ்வளவு விழுச்சியும் நடைக்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது. பின்பு நடந்தும் அதிவேகமாக ஒடுக்கிறது. படிப்படியாகத்தான் எல்லாம் செய்ய வேண்டும். உங்களில் நாற்றுச்சொச்சப் பேரேன் பேத்திகள் உண்டு. உங்களில் எத்தனைபேர் நான் சொல்வது போல் நடப்பிரக்களோ தெரியாது. எல்லாம் கவும்பார் 20-க் திகதியில் கல்பமாக அறியவும்.

செல்வக்குழந்தைகளே! இம்முறை என்ன எழுதுவதென்று தெரியாது கலங்கி மயங்கினேன். ஏதோ அடிக்கால சுக்கிதி யினாலும் ஒரு பேத்திபின்கூடியதம் என்கைக்கெட்டியது அப்பிள்ளையைப்போல நீக்கலும் ஏன் எழுதப்பாது. அப்பிள்ளையின் கடிதத்தில் ஒருபகுதியை மாத்திரம் உங்களுக்கும் தெரிவிக்கிறேன். அது பின் வருமாறு:—

“நான் போன ஜூப்பகி மாகத்தில் நடந்த பரிசுகையில் சித்தியவெட்டுதென். இப்போ ஜூந்தாம் வருப்பு. என்னைப் பெண்பள்ளிக்கூடத்துக்கு அம்மா போகட்டாம். உங்கள் விருப்பமெப்படி? அறிவிக்கவும்.

இங்கே இரண்டு கிழவுமாக; மழை ஒவ்வொரு நாளும் அதிகமாகப்பெய்கிறது. வெள்ளம் வயல்வெளியில் சிறையிறிக்கிறது. இம்முறை கேல் வேளாண்மை மிகவும் உனருயிருக்கும். வருகிற வருஷம் சாப்பாட்டிற்கு நெல்லு போதியளவு காறும்.

இந்த மாரிசில் ஒருதரும் சாக்கில்லை. உங்களைக் காணவும் ஆசையாக இருக்கிறது. உங்களை எங்கே காணலாம்? பாட்டிக்குச் சூகம் சொல்லவும்.”

பாருங்கள்; மேலே காட்டியுள்ள கடிதத்தில் ஏதேனும் பொருள் அடக்கம் உண்டோ? இவ்விடோ? வாசிக்க எவ்வளவு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. இதாவது ஒரு படிப்பளையக் கிருக்குமென்பது என் நம்பிக்கை.

இங்கள்
“தாந்தா”

அறிந்ததும் அறியாததும்

‘ச. மு’

கண்டங்களின் நகர்வு

பெரிய கண்டங்கள் தங்களினுப்பிடத்தை எட்டு நகர்ந்து கொண்டே போகின்றன. அதைப்பற்றிய செய்தி கள் அசாத்தியமாகத்தான் தோற்றும். ஆனால் அமெரிக்காக் கண்டம் ஆசியாவை நோக்கி மூன்றடி நகர் வு 1930க்கும் 1936க்கும் இடையிலேயே நடைபெற்றதாம்.

தேவீக்களின் சக்தியா?

தேவீக்கள் தங்கள் தைகளை ஒருகால் மொய்த தனிட்டு எல்லாம் ஒன்றுகேர்க்கு கிளம்பும்போது சிறுக்களைப் பட்டபடவென்று அடிக்கும், அப்போது உடாருகும் காற்று ஒரு மெழுகுவர்த்தி விளங்கை அணைத்து விடமுடியுமா.

“வோட்டுரா”

கிழுலீலாந்திலுள்ள ‘வோட்டுரா’ என்னும் முதலீ போன்ற பிராணி 2 அடி ஓலமுள்ளது. அதற்கு 3 கண்கள் உண்டு. அது ஒரு மனிநேரம்வரை சுவரிகிக்காமலே உயிருடன் இருக்குமா. அதன் முடிடையிலிருந்து குஞ்சு வெளிப்பட ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிறதாம்.

ஆங்கில J. S. C, S. S. C. வகுப்புக்குரிய தமிழ் இலக்கியபாடு புத்தகங்கள்	நாவெண்பா கலிதோடர் காஸ்டம் } 60 சதம் மூதல் 100 செய்யுள் - உரையுடன் } இராமாயணம் - பாலகாண்டம் }	60 சதம் அகலிகைப்படலம் - உரையுடன் } 60 சதம்
---	--	--

தனலக்குமி புத்தகசாலை, சுன்னகம். ஏனைய புத்தக வியாபாரிகளிடமிழும் பேற்றுக்கொள்ளலாம்.

தேசியக் கல்வி

(33-ம் பாதை தொடர்ச்சி)

நடக்கிய சுபைகளில் சுதேச பாகைகளே உபயோகிக்கப்படவேண்டும். நமது நாட்டவர்களே நாட்டியுள்ள கல்வி ஸ்தாபனங்களை நாட்டத்தேவேண்டும்.

சம்லகிருதபாங்கி வளர்ந்தாற்றாருன் தமிழும் வளரும் என்று என்னுவது தவற. தமிழ் வேறு சமஸ்கிருதம் வேறு, ஆரியக்கல்வி வேறு, தமிழ்க்கல்வி வேறு. தமிழ் தனது மரபுக்கையை வளர்க்கியடைய வேண்டும். சம்லகிருதமும் தனதுமரபுக்கேற்றவாறு வளரவேண்டும். தமிழர் தமிழ்க்கல்வியை வளர்ப்பதில் மயக்கப்படையாது தகுந்த தமிழ்க்கல்வி முறைகளைக் கையாள முன் வருவார் களாக.

யாற்பாண்ம-யிலிட்டு தெற்கு “தீருமகள்நீலை” திலிருங்கும் நா. போன்னையா என்பவரால் கண்ணுகம் ‘தீருமாட்டி’ பிலங்கு தீருமகள் அசீயந்திராலையில் 1938-ம் [கூடு] கல்பர்சு 13-ல் ஜூலை மாதம் அடிகூவில்கூட்டப்பெற்ற வெளியிப்பட்டது